

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Adala Bero (C-473/13), Ettayebi Bouzalmate (C-514/13)

Strony pozwane: Regierungspräsidium Kassel (C-473/13), Kreisverwaltung Kleve (C-514/13)

Sentencja

Artykuł 16 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie jest co do zasady zobowiązane do zastosowania środka detencyjnego w celu wydalenia obywateli państw trzecich przebywających nielegalnie na jego terytorium poprzez ich umieszczenie w specjalnym ośrodku detencyjnym tego państwa także wtedy, gdy wspomniane państwo członkowskie ma strukturę federalną, a kraj związkowy właściwy na mocy prawa krajowego do zarządzenia i wykonania środka detencyjnego nie posiada takiego ośrodka detencyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 336 z 16.11.2013.
Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 lipca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Thi Ly Pham przeciwko Stadt Schweinfurt, Amt für Meldewesen und Statistik

(Sprawa C-474/13) ⁽¹⁾

(Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2008/115/WE — Wspólne normy i procedury stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Artykuł 16 ust. 1 — Środki detencyjne w celu wydalenia — Zatrzymanie w zakładzie karnym — Możliwość umieszczenia obywatela państwa trzeciego, który udzielił zgody, w więzieniu wspólnie ze zwykłymi więźniami)

(2014/C 315/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Thi Ly Pham

Druga strona postępowania: Stadt Schweinfurt, Amt für Meldewesen und Statistik

Sentencja

Artykuł 16 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do wydalenia nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on państwu członkowskiemu na umieszczenie obywatela państwa trzeciego w celu wydalenia w zakładzie karnym wspólnie ze zwykłymi więźniami w przypadku wyrażenia przez tego obywatela zgody na to umieszczenie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 336 z 16.11.2013.